

A nap, amikora a városba költöztem

költöztem

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

👤 Brian Wambi

📄 Boglárka Vermeki

😊 ungerska

|| nívó 3

(utan bilder)

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

A nap, amikora a városba költöztem

Skreven av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrerad av: Brian Wambi

Översatt av: Boglárka Vermeki

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

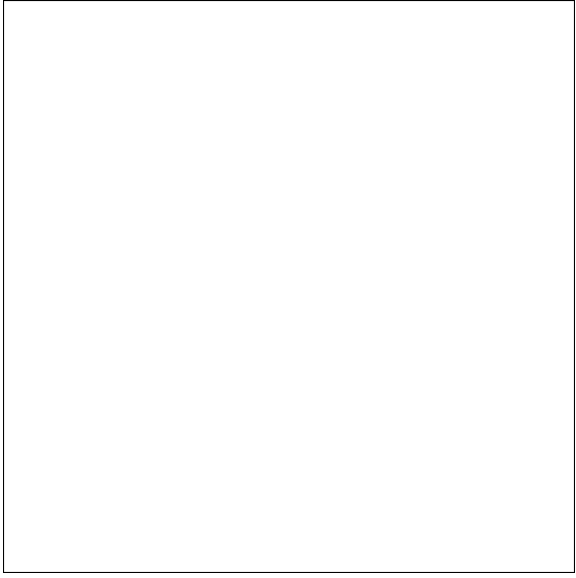
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv)

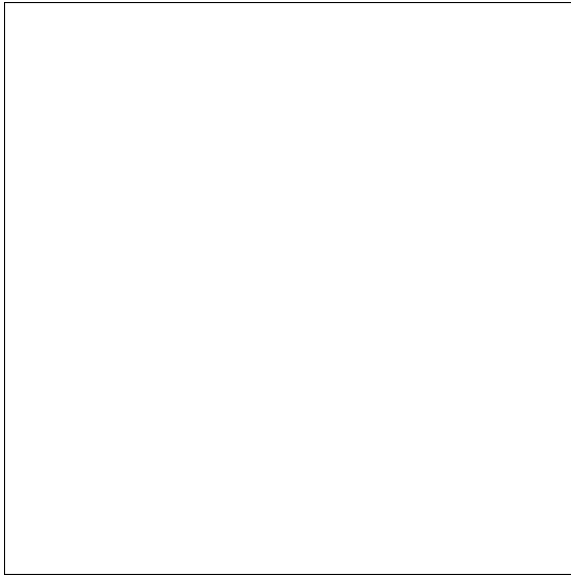
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

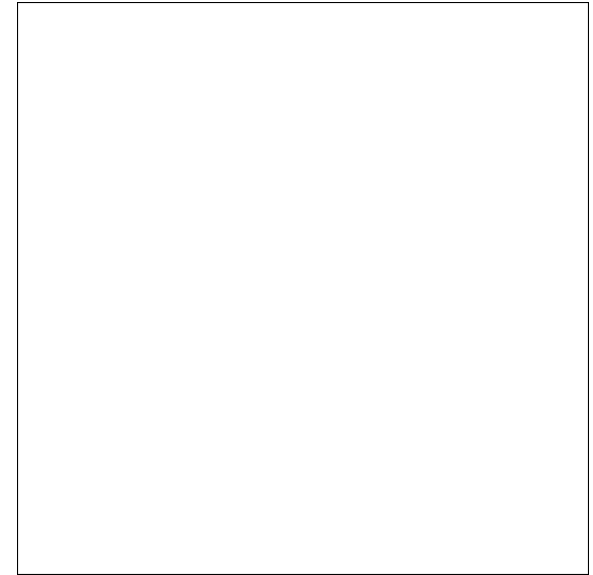
A falum kis buszmegállója tele volt emberekkel és zsúfolt buszokkal. A földön még rengeteg csomag volt, amit be kellett pakolni. A sofőrök a buszuk úti céljának nevét kiabálták.

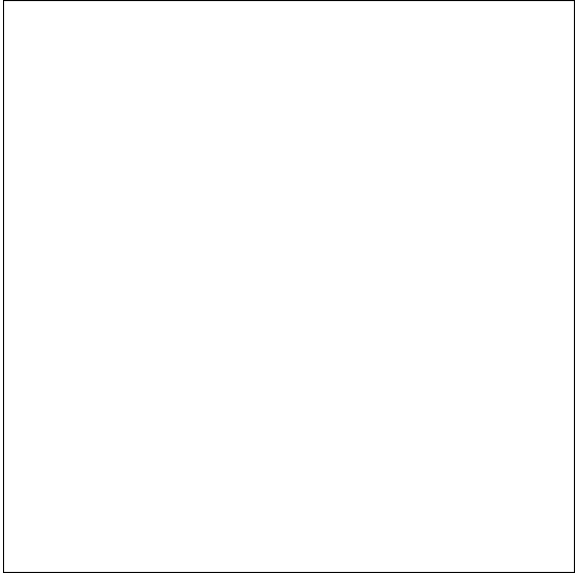
“A városban A városban Nyugat felé!” -
kiáltotta egyikük. Ez volt az a busz, amit el
kellert érnem.

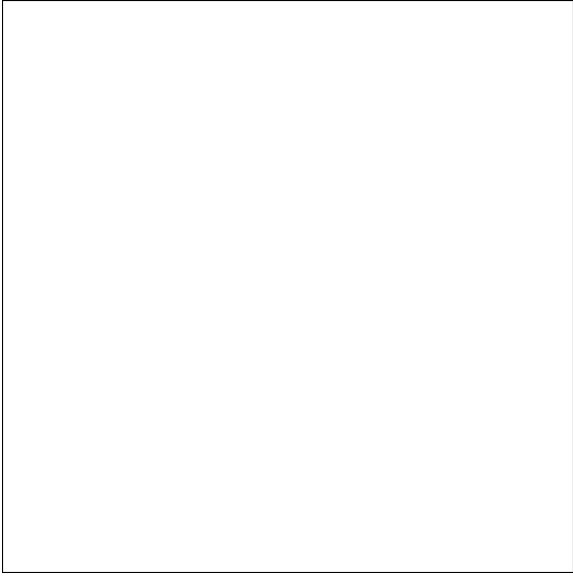
A városba tartó busz már majdnem tele volt, de még sok ember próbált felszállni rá. Néhányan a busz aljába, mások pedig a csomagtartóra tették a táskáikat.

A busz hamar megtelt újra. Hamarosan visszamegy keletre. A legfontosabb dolog számomra most az, hogy megtaláljam a nagybátyám házát.

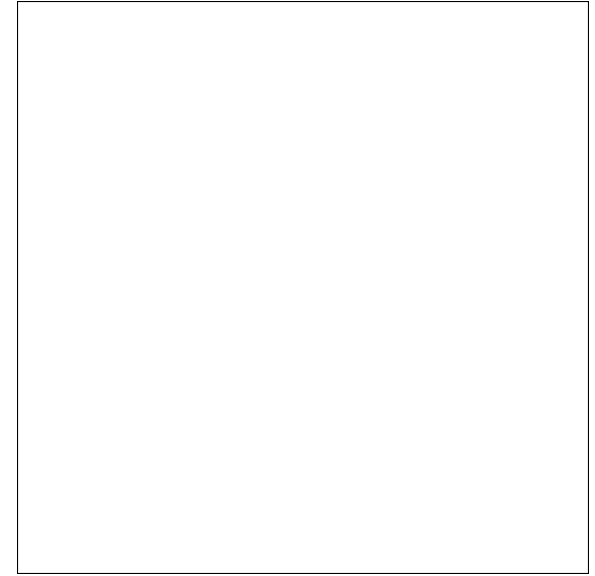
Sok új utas szorongatta jegyét, miközben
helyet kerestek maguknak. Kisgyermekes
anyukák próbálták kényelmesen
elhelyezkedni a hosszú út előtt.

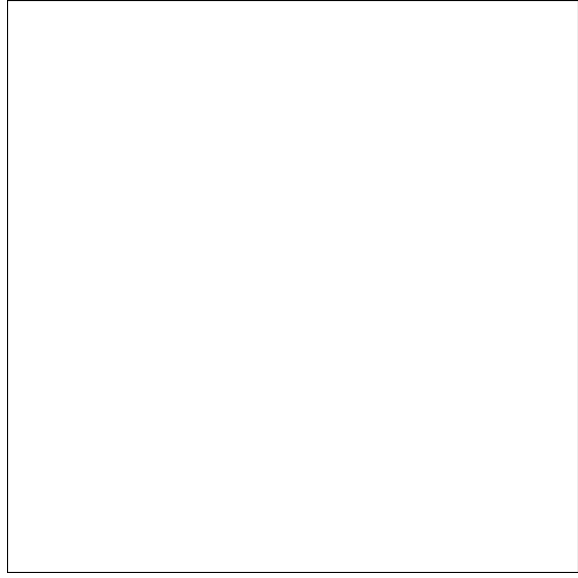
Kilenc óra múlva nagy csörömpölésre
ébredtem, és arra, hogy hívják az utasokat,
akik a falumba mennek vissza. Megfogtam
a kis táskámat, és leugrottam a buszról.

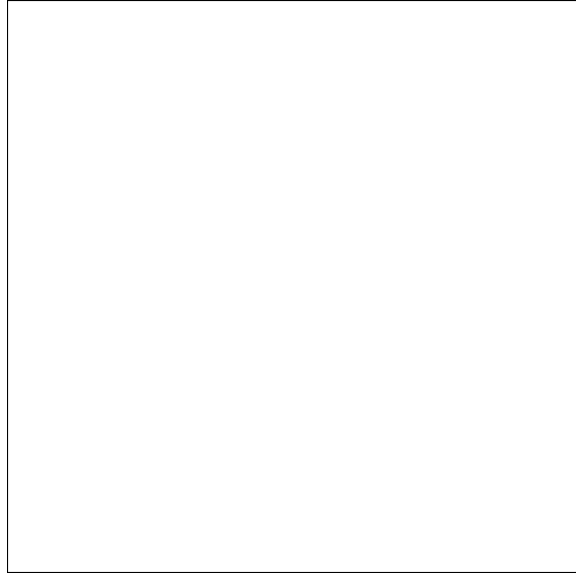
Benyomtam magam egy ablak melletti ülésre. A mellettem ülő férfi egy zöld műanyag szatyrot szorongatott. Régi szandált és kopott kabátot viselt, idegesnek tűnt.

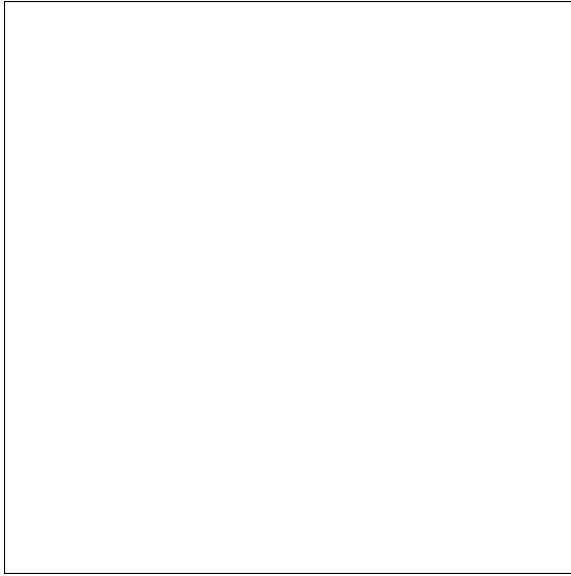
Útközben próbáltam megtanulni a hely nevét, ahol a nagybátyám élt a városban. Még álmomban is ezt motyogtam.

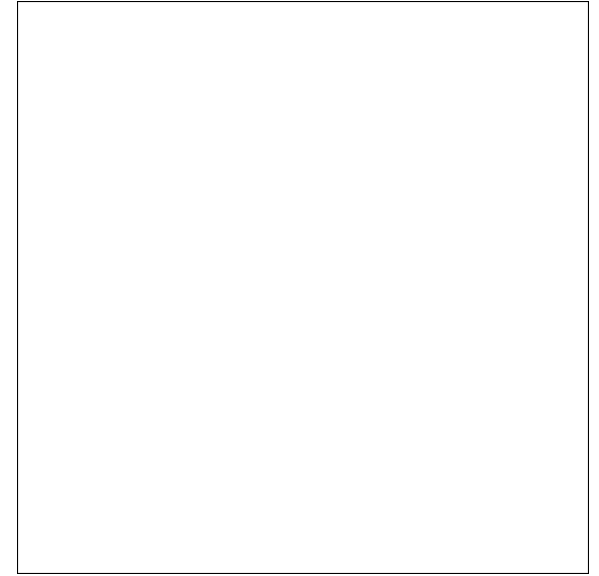
Amikor kinéztem az ablakon, akkor
értettem meg, hogy elhagynom a falut, ahol
felnöttem. A nagyvárosba megyek.

Almomban visszatértem az otthonomba.
Vajon anyukám biztonságban lesz? A
nyulaim hoznak pénzt a házhoz? Az öcsém
meg fogja locsolni a fáimat?

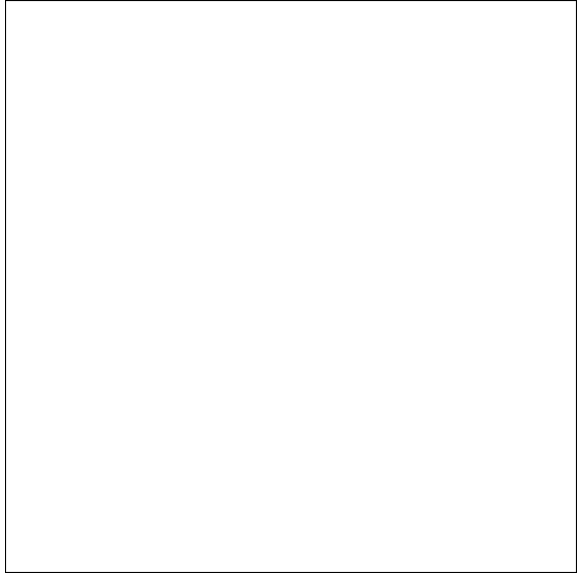

Mindenki beszállt és elfoglalta helyét. A buszra árusok nyomakodtak fel, hogy áruikat eladják az utasoknak. Mindegyik az árujának a nevét kiabálta. Nagyon viccesen hangoztak nekem ezek a szavak.

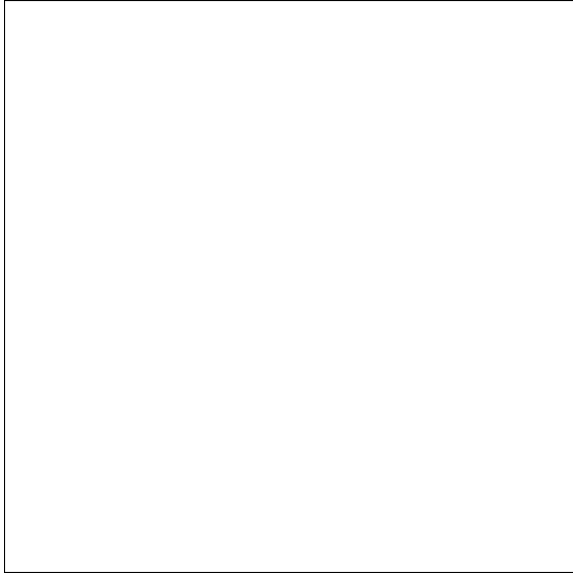

Miközben utaztunk, egyre melegebb lett a buszon. Becsuktam a szememet és abban reménykedtem, hogy el tudok majd aludni.

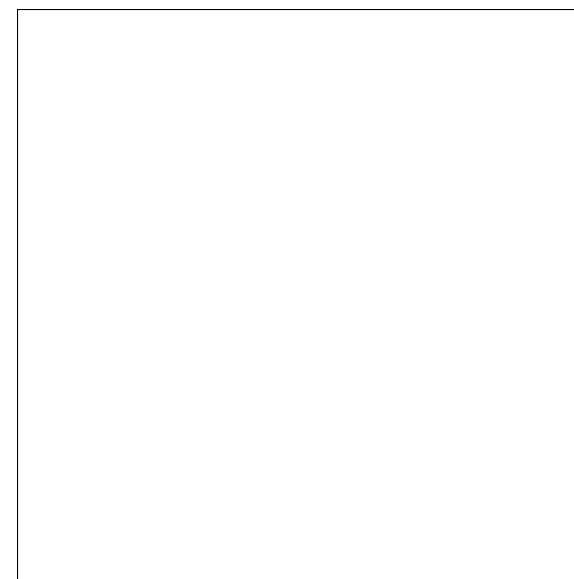
Néhány utas italt, mások édességet vettek és elkezdtek enni. Azok, akiknek nem volt pénzük, mint például én, csak nézték őket.

Ahogy a busz elhagyta a buszmegállót, kibámultam az ablakon. Azon tűnődtem, hogy vajon visszajövök-e még a falumba.

Az árusításnak akkor lett vége, amikor a busz dudálni kezdett. Ezzel jelezte a sofőr, hogy készen állunk az indulásra. Rákiáltott az árusokra, hogy szálljanak le.

Az árusok egymást összenyomva szálltak le a buszról. Néhányan éppen a visszajárót adták oda az utasoknak, mások még az utolsó pillanatban is próbáltak eladni valamit.